

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABIAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
 Podpredsednik: JOHN KERZINSK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
 I. tajnik: JURJ L. BROZICH, Ely, Minn.
 II. tajnik: ANTON GERZIN, 403 Seventh St., Calumet, Mich.
 Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, O.
 IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
 IVAN PRIMOŽIČ, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

MIHAEL KLOBOČAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
 JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.
 JOSIP SKALA, P. O. Box 1056, Ely, Minn.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljati na I. tajnika: GEORGE L. BROZICH, ELY, MINN., po svojem zastopniku v nobenem drugem.
 Denarne pošiljitative naj se pošiljajo blagajniku: IVAN GOVŽE, P. O. BOX 105, ELY, MINN., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

Gorsko topničarstvo. Dne 2. marca se je iz mešancem pripeljalo v Ljubljano iz Galicje 79 topničarjev. S konj (muli) in jeleni častnik, kateri so se nastanili v trnovski "Rudeči vojnici".

PRIMORSKE NOVICE.

Samoprijeti. Vpokojeni uradnik Ljudevito Požega v Trstu se je ustrelil. O uzroku samomora se ne ve ničesar.

Mlad samomorilec. V Poreču se je ustrelil 16letni Josip Deleonti zaradi nesrečne ljubezni.

BALKANSKE NOVICE.

Spomladi vstaja v Macedoniji. Caigrad, 1. marta. Zapri so Bolgari Nestor Popova, ki je potovel iz Monastira v Dibre. Pri njem so našli več.

Bila je v mestu nad 50 let kot sluhinja za splošna dela; zadnja leta, dokler ni popolnoma oslabela, je bila dñinareca in zadnjih devet let ni nicens več mogla zasnati, ker je popolnoma oslepla, tako da je živila le milodarob dobroh ljudi. — Bila je najlepši zgled zvestobe in marljivosti do svojih gospodjarjev; slednji dan je šla k sv. maši, in to tako zgodaj, da niso krv sreči te zamude trpeli nje gospodarji. Ker je bila od svoje mladosti vedno v našem mestu, ostalo je je marsikaj v dobrem spominu izraza mladih let. Bila je pri vsem tem tudi vedno skromna, z malim zadovoljenjem, kajti opetovanje je pripovedovalo o svojih službah in o placi, ktere je dobivala letno 12—16 gld. Ko je hodila v dñino, dobila je dnevne plače 10 kr., in še iste je moral žekati po vedno. A kljub temu se je dalo zadovoljno živeti, ker se je dobil funt mess za 5 kr., 12 jaje za 5 kr., bolak vina za 8 kr. To so bili res zlati časi, kaj ne! Pri vsej svoji skromnosti in zmenem življenju je doživelis visoko starost 98 let.

Ispred ljubljanskega porotnega sodišča, Ivan Fele, 31 let stari dinar v Zagor. Tribuški, dosedaj še nezakonsan, je tožen hudo delstva uboja. Dne 3. decembra 1904 se je obdelovanec pri okrajnem sodišču sam ovrdil, da je prejšnji večer v Sedejevi hiši na Vojskem v pñjnosti dregnil Gašperja Mraka v levo stran hrbita Preiskava je dogmal, da je Ivan Fele v njegov brat Fran v družbi okvarjenca Jakoba Erjavega v Mrakuhi pñl žganje. Proti večeru se je vrnila posestnica Mrakova s svojim sinom Jakobom iz Idrije domov. Po dogovoru se je vsa družba podala v Sedejevo bavo, kamor je primes obtožene liter žganja. Vsled preejšnjega množine zavžtega žganja je postala družba precej živalna. Obdelovanec brat Fran v Jakobu Mraku sta se jela "ročkati", navzoči so jih pa vlekli naruzen. Ivan Fele se je cel potegovati za svojega brata, češ, kaj "majno z njim, nato pa je začel z odprtim nožem praskati po židu. Gospodar Ivan Sedež, boječ se kako nesreča, ga je miril in res je spravil nož v žep. Ko pa je hotel Jakob Mrak s svojim polbratom Gašperjem zapustiti sobo, je videl, da se je obdelovanec obrnil proti njemu in v tistem trenutku začutil, da ga je v hrbitu zaskrlelo. Ranjenca so nato obvezali, imel je še toliko moči, da je šel sam pes domov, drugi dan je pa oslabel in dne 29. prosinec t. l. umrl. Pri razparjanju trupla so zdravniki dognali da so bila pljuča ranjena ter je smrt nastopila vsled gnijolnega zastrupljenja krvi. Obdelovanec Ivan Fele se zagovarja s popolno pñjanostjo, on pravi, da izza tega časa, kar je zapustil Mrakovo hišo, se ne ve spominjati na nič. Porotniki so vprašanje na njej zanikal, potrdili so pa vprašanja, da je nepridno mahnil z nožem okoli sebe ter se s tem okril pregrëška zoper varnost življenja. Obsojen je bil na 4 mesece strogega z enim postom v trdih ležiščih vsakih 14 dn. po postrengem zaporu.

STAJERSKE NOVICE.

Slovenci pred Građcem, Svetnik trgovke in obrtne zbornice Fran Hren je kupil, ne grešimo, zakor se je po motoma poročalo, pač po lepo poslovstvu, ki leži 7 kilometrov od Građca ob koflaški železnici in sicer v vsem lepinu fundusom vred. Posrestvo je bilo nekdaj last umrlega župana Portugallia.

Slovensk dom nista kupila ona dva slovenska kmetia, o katerih smo zadnjih poročali, ker nimata dovolj denarja. Sedaj Slovensk dom kupujejo

Vsem naročnikom, kterim smo do poslali račune za zaostalo naročino, naznanjam, da bodo pošiljanje lista vstavili, ako v osmih dnevih ne počrno naročino.

Upravnštvo "Glas Naroda".

ter bodo približno 40 konjskih sil; ta avtomobil bodo porabili tudi na naših potih, bodo lahko prevažali vojni potreben do 2375 kg in prevožiti tudi na slabih potih na uro povprečno 9 km. Vaj se bodo udeležili gotovo tudi večje število lastnikov zasebnih motornih vozov in kol, ki se bodo rabili kot ordonance. Ustanovi se nadalje več zrakoplovnih oddelkov in postaj za brezični brezovaj: eno izmed najvažnejših vojnih sredstev bo pa gotovo glede neobhodno potrebovati hrane — potrošnja kuhinje, katero namerava, kolikor bodo mogoče, vojna uprava še letos preizkusiti. To bi bili posebni kot kuhinje prirejeni vozovi, na katerih bi se že med potomo kuhalo, da bode vojašta po končani vaji takoj mogreči dati jedil, ne da bi bilo potreba šele celo ure žakati.

Veliki shod

ki se bodo vršili v nedeljo popoldan dne 26. marca v novi Knausovej dvorani na vogalu Munich in St. Clair Street.

Razpravljalo se bodo o položaju in naših tuščajnih cerkvih v famili razmerah. Stavili se bodo razni načini in predlogi o tozadnem načinu.

Na mnogobrojno udeležbo vabilo

NAZNALNO.

Slovenci v Clevelandu, Ohio, in okoli sti vijudno vabileni na

veliki shod

ki se bodo vršili v nedeljo popoldan dne 26. marca v novi Knausovej dvorani na vogalu Munich in St. Clair Street.

Razpravljalo se bodo o položaju in naših tuščajnih cerkvih v famili razmerah. Stavili se bodo razni načini in predlogi o tozadnem načinu.

Na mnogobrojno udeležbo vabilo

Priditelji odbora.

(21-23-3)

JOHN KRACKER

1199 St. Clair St., Cleveland, O.

Priprema rojakom svoja izvrstna VINA, katera v kakovosti podključuje vsa druga ameriška vina.

Eduće vino (Concord) prodajam po 50 galona; belo vino (Catawba) po 70 galona.

NAJMANJE NAROČILO ZA VINO JE 50 GALON.

BRINJEVEC, za katerega sem importator brinjevje iz Kranjskega, velja 12 steklenic \$15.00. Brinjevec je najbolje vrste, ker je igane na isti nadin, ka-

NAROČILO VZPLJENI DENAR

Za oblačnico se prizorda

JOHN KRAKER

1199 St. Clair St. Cleveland, O.

SVARILO.

Rojako širom Amerike opozarjam a nekega Fran Avsecu, doma iz Cirkniškega Jezera na Kranjskem. Meni dolguje na hrani in stanovanju 24 do 35 let, nek moj znacev mu je posodil \$7, drugi kopet \$3, a jednemu je odnesel oblike vredno \$4.50. Od tu je nekano kam zgnil brez da bi poravnil svoj del.

Kralj in slikar. Kratkočasno dogodilo se pripoveduje "Revue hebdomadaire" o belgijskem kralju Leopoldu in nekem slikarju. Pred desetimi leti je bil kralj v neki razstavi, kjer je obrnil pozornost na majhno sliko, ki je predstavljala četa ovrov ob solnčnem zahodu na nekem travniku. Dal je poklicite slikarju in mu povedal, da bi si rad sliko nabavil. Ko sta se radi cene menila, je rekel slikar resnega obrazja: "Vaše veličanstvo mi boste plačalo ovne po njihovih mnenih vrednosti... 50 frankov za žival..." Ali so Vasemu Veličanstvu ti pogoji všeč?" Kralj je površno prešel te ovne in dejal: "10 do 12 živali je... 500 do 600 frankov, res ni predlagat tukša slikarja." Četrti tri dni so prenesli sliko v grad Laeken. Prešeli so ovne, na kar je pokazal slikar množico majhnih belih pikk v ozadju in resno pripomnil: "Teh gotovo ne pozabi!" Najmanj tisoč jih je!" "Toda ni te prah?" vprašala je Leopold usporenje. "Ne, Sire, to so ovni..." — "Daste besedo?" — "Moja častna beseda!" In tako je belgijski kralj brez obtvorbjavjanja plačal 50.000 frankov, ko sliko ni bila več vredna nego 1200—1400 frankov.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru.

Kraljevski portret. Načrtovan je je

razstavljanje v Beli dvorani v Cirkniškem Jezeru

Listek.

Zalost in veselje.

Spisal Andrejček Jože.

—

(Dalej.)

VI.

Bej, že postaren, velik mož, grozno črnega obraza, sedel je v senci na krasni preprogi in pušil mirno svoj čibuk. Ponižno se so mu približali služniki, ki so pritrali novu sužnjo, poklonili se do tal in položili roke krizem na prsi v znamenje popolne udanosti. Ali jej je komaj vredne spoznal pogledati jih s svojim zadnjivim očesom. Potem se je približal sužnjemu ter dejal z ostrom glasom:

"Kdo sta vidva ptuje in od kod pride?"

"Od kod prideva", pravi Lavrencij neustrašeno, "sam dobro veš, ni ti treba izpraviti. Iz rok brezvestnega, maloprednega človeka, kateremu niso svete pravice človeštva. Pomisl vladar, nadaljeval je z vso resnobo, "s kom imam opraviti. Midva sva Francosca, ki sva po nesreči prišla v tolovaške roke, ko sva iskal gospodljubja, in da so Francosci neustrašeni narod, lahko veš. Čuvaj se toraj, da nama ne storis žlega, brat mojega tovarija je poveljnik v Alziru, sa se z njim ni dosti šaliti, povедi ti lahko ondonti gorski narodje, oni gotovo vedo, da s Francosci ni dobro uganjati burk. Glej toraj, da si ne makopljš sovraživa svojih mogičnih sosedov."

"In kaj zahtevata tedaj od men?" pravi bei, katerga so nekoliko osupnile Lavrenčeve neustrašene besede.

"Midva zahtevava, da naju takoj izpušči in daš spremstvo z nama do morja, kjer dobiva potem kako francosko ladijo."

"Toga ne morem storiti pomislita sem vaju kupil za dvesto pijsakov."

"In midva ne odjenjava le za lasne od svojega zahtevanja."

"Poslušajta!" nadaljuje bei, "nko mi zagotovita odkupljine petsta pijsakov, izpušči vaju. Gotovo imata v Alziru prijatelje, in kakor mi povesta, celo sorodnike, piskita jima, in jaz budem poslal dve slugi tja, jeden pri nene denar, drugi pa ostane tam za stavo, dokler se vidiva ne vrneta. Ako je brat tega mladence tako mogoven, te bode mu dosti prizadejalo petst."

"Ne vinarja ne. To bi bila sramota za maja. Ako si pošten vladar, poslal bodek jednega goljufa, ki ti je nai prodal. Od njeza zahtevaj denar, nama to ni nič mar."

"Tedaj sta maja sužnja", reče kratek bei ter se jezno obrne stran.

Strije sužnji zamoreci so odpeljani Aleš in Lavrenčej v majhno, štirivoglasto sobo, ki je imela samo jedno okno. — Vročemu dnevu je sledila hladna noč, vse je postaleno, vse je nizvilo blago pokoj, le Aleš in Lavrenčej nista mogla zatusiti očesa, čeprav sta bila zelo utrujena. Kar se jima je dozdaj le dozdevalo, vresnilo se je dozsedaj popolnoma: postalata sta sužnja v ptnji delu, v daljni Afriki, kjer jima je sijalo malo upanja, kadar rešiti se. Ležala sta na goli tleh, ker postelje ni bilo nikakor. Še in tudi drugačje orodja ne. Kovala sta razne naklape, kako bi se bilo mogoče rešiti, ali kaj, ker sta bila že premalo znana z napravo tem popoljšja: nobenega izhoda nista poznala, razum tega pa so bile tudi krog in krog razpoložljene strane. Okrajno stanje je bilo sicer takojo pretekli in tudi brez vsake zopore, ali držajo je na mestu, kjer so vedno sem ter tja hodili sužnji: tudi jima ni bilo znano, kam trži ta mostov."

"Prva potrela sedal je", pravi Lavrenčej Alešu, ko sta ležala na trdih tleh in si sedeli drugemu pogum vnenama, "da se ne smeva dati nikakor okretni, naj počne z nama, kar hočejo. Najna nepremakljiva volja in ponosno obnašanje bode bjele gozovo nekoliko v zadrgo pripravili; tudi ima, kakor sploh vsi takovi vladarji, preece strah pred Evropej, kar sem zapal na prvi mah, čeravno se ni hotel izdati. Ravnati morava, kot nama ne bi bilo nič mar, nikakor ne bojazni ne smeva kazati, kajti pri teh ljudih človek največ opravi, ako kaže neustrašenost in pogum. Ako Bog da, tudi te sužnosti se bova otela..."

"Ali veškrat sem slišal", odvrne Aleš, "da takovi vladarji svoje sužnje za vsako malo reč s smrto kaznujejo, in sicer s smrto po dolžih, grozovitih mukah. Jaz sicer nisem strahopetec, nikdar se nisem smutbal, ali v tej lukanji bi mi pa vendar ne bilo ljubo, ko bi me za ped okrajali, ali pa nategnili na kol!"

"Tega menim se' ne bode ravno batiti, vsač tako brž ne, ker plačati naj je predrago, razum tega pa tudi brez uroka nikjer ljudi ne pobijajo. Vem, da bi mi bilo najljubše, ko bi majnu mogel zoper prav draga prodati; kolikor sem spoznal, je zelo denarja lakomek. Nisi videl, kako brž nama je ponudil prostost, aki bi se drago od kupila. Čakajte!", rekle so že všeč modri možje, "vsač bode prišlo", teda tudi nama družega ne kaže, ne gočakata."

Drugo jutro zoper pokliče bej svoja sužnja k sebi. — Aleš izvoli za svojega strežnika. Moral je namreč vsako jutro pomesti soko, napraviti svoje-

mu gospodu črno kavo, potem pa sedeti celi dan pri durih in čakati, kaj mu bude vladar pominjal natlačiti čibuk ter ga načgati, ali pa prijeti sadja v majhni košari. To je bilo vsakdanje opravilo Alešovo. Težavno ravno ni bilo, ali dolgočasno za mladega človeka, polnega življenja kot je bil Aleš. Lavrenčiju, ki je bil že star in preokoren za strežnika, dal je drugi posel. Moral je oskrbel mladega konja, katerga je bil dejavno nekaj dni poprep kupil za visoko ceno, ker je bil žlahtnega arabskega plemena. Trdno je pripovedal Lavrenčiju, da ga mora dobro gleščati ter ga privajata pohlevnosti, ker je namenjen v dar njegovi ženi, katero je dobil iz Carigrada od svojega prialjata. Aleš in Lavrenčij sta prevezla to novo, ne ravno preslavno službo ter mogočno ogledovali before pača, ali povod se načel do sti zaprek, in upanje na beg se mu je zdelo nemog če, če Bog ne da kakke posebne priložnosti.

Lavrenčij in Aleš sta živelia. Čeprav ne zadovoljivo, vendar popolnoma udano v vojo božju in upajo pomoti od Onega, kateremu ni nič nemoreče. Aleš je hvalil Boga, da mu je pridružil tako blazeni in modrega moža, katera je ljubil, kot lastnega očeta. — Ali tudi tega veselja ni mogoč dolgo uživati.

Nekaj dnevi pride obiskatje hej, tudi vladar sošedne dežele ter ga poprosi, naj bi mu prodal kakega belega sužnja, ker nima nobenega. Osoda je zavajno Lavrenčiju, ker ga je bil ravno neogibno potreboval, razum tega pa mu ga je ptuji vladar tudi drugač. — Kdo bi mogel popisati žalost, kjer je obutilo Alešovo srce pri tej nenadni ločitvi. Otnilen se je stareu tako trdno krog vrata, kot ne bi ga hotel nikdar več izpuščati, ter točil brižke solze. Samo tuge ni mogoč skoraj besedice spregovoriti. "O, moj dobrinik, moj oče!" stokal je, "n'kdar več vas ne budem videl."

"Upokoj si, dragi moj", tolazil je Lavrenčij, "vse tugevjanje nje ne pomaga. Ne budi melikohučen, mož mora tudi največje britkosti jučnega prenasi. Ti si že mlad, malo si se prestal na svetu, ko bode pretrpel toliko, sedaj pa je postal mož krepkega duha, trdne volje in pogumenega sreca. Skleil je oprostiti se, naj velja kar hoče, poiskati potem Lavrenčija in potlej iti po svetu poiskati tudi staršev, aka še žive. Te misli gojil je od dne do dne in trdno v sreču. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega veselja ni imel več na svetu. — Ali ešas in skešna utrdita tudi človek zoper največje težave, da je prenaša nekako malarnomo, da se smrtnim nevarnostim kljubuje. Tudi Aleš je sedaj sam sredi širokega sveta, noben žive duše ni imel, ki bi ga bila tolažila, nikomar ni mogel potrožiti svojih nadlog. Njegova sobica se mu je zdelo grozno dolgočasna, prazna, kot bi bil kdo umrl v njej, nobenega